

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 6CoP/5/2022  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5321202470  
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2022  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5321202470.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej a členov Mgr. Andreja Kekelyho a JUDr. Vladimíra Topolančíka, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: N. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom u otca, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, dieťa rodičov: matky E. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. N. A. č. XXXX/XA, XXX XX L. U. G., t. č. bytom E. XXXX, XXX XX L. U. L., zastúpenej spoločnosťou: Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s.r.o., so sídlom Potočná 2835/1A, 022 01 Čadca, IČO: 36 866 849, a otca H. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XX, XXX XX, F., o návrhu matky na zníženie výživného na maloleté dieťa, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 12P/26/2021-81 zo dňa 16.12.2021, takto

### rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 12P/26/2021-81 zo dňa 16.12.2021 m e n í nasledovne:

Matka j e p o v i n n á prispievať na výživu maloletej N. E., nar. XX.XX.XXXX, s účinnosťou od 14.09.2021 zníženým výživným v sume 70,00 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca.

Vo zvyšnej časti návrh matky na zníženie výživného na maloletú N. E. z a m i e t a .

Týmto sa m e n í rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 14C/49/2019-38 zo dňa 27.04.2020 vo výroku II. o určení výživného matky na maloletú N. E..

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh matky na zníženie výživného (výrok I.). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu (výrok II.).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom doručeným súdu dňa 13.09.2021 sa matka domáhala zníženia výživného na maloletú dcéru N. E. z sumy 100,00 eur mesačne na sumu 30,00 eur mesačne. Svoj návrh odôvodnila tým, že rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 14P/49/2019 zo dňa 27.04.2020 súd určil matke vyživovaciu povinnosť voči dcére N. v sume 100,00 eur mesačne, ktoré jej uložil platiť k rukám otca, ktorému bola maloletá dcéra zverená do osobnej starostlivosti. Súčasne bol upravený styk matky s maloletou. Od času takto určenej vyživovacej povinnosti matky voči maloletej N. došlo k zmene pomerov, keď dňa 26.02.2021 sa matke narodil syn C. C.. Matka sa stará aj o maloletú dcéru E. C., nar. XX.XX.XXXX. Jej príjmy aktuálne tvorí len rodičovský príspevok. Otec maloletej E. a maloletého C. na ich výživu neprispieva. Matka tak hradí všetky životné výdavky spojené s ich výživou aj bývaním. K podanému návrhu sa vyjadril otec maloletej N., ktorý s ním nesúhlasil. Uviedol, že matka nejaví záujem o stretávanie sa s dcérou. Uloženú

vyživovaciu povinnosť si matka voči maloletej N. plní nepravidielne. Otec bol preto nútený podať na matku trestné oznámenie. Otec poukázal aj na svoje výdavky súvisiace so starostlivosťou o maloletú, výdavky na domácnosť a tiež jeho príjmové pomery. K návrhu matky sa vyjadril aj kolízny opatrovník, ktorý vykonal zisťovanie pomerov účastníkov konania formou telefonického kontaktu.

3. Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 14P/49/2019-38 zo dňa 27.04.2020 právoplatným dňa 12.05.2020, bola maloletá N. zverená do osobnej starostlivosti otca a matke bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletej N. vo výške 100,00 eur mesačne. Rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 12P/30/2020-51 zo dňa 25.2.2021, právoplatným dňa 25.03.2021, súd návrh matky na zníženie výživného na maloletú N. zamietol. Matka maloletej N. býva v trojizbovom nájomnom byte spolu so svojimi dvomi maloletými deťmi - C. nar. XX.XX.XXXX a E. nar. XX.XX.XXXX, o ktoré sa osobne stará. Z výsluchu matky vyplynulo, že nájomné za byt uhrádza jej priateľ, (ktorý je otcom maloletej E. a C.), a ktorý jej ďalej mesačne prispieva sumou 300,00 - 400,00 eur a financuje aj „všetko, čo deti potrebujú“. Príjem matky je tvorený rodičovským príspevkom vo výške 270,00 eur mesačne a prídavkami na dve deti spolu vo výške 51,00 eur mesačne. Matka má nedoplatok na výživnom na maloletú N., a preto je trestne stíhaná vo veci prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona (vo veci vedenej pod sp. zn. Pv 331/21/5502 bola dňa 27.10.2021 voči matke podaná obžaloba, no toto trestné konanie ku dňu rozhodovania súdu nebolo právoplatne skončené). Otec s maloletou N. býva v staršom rodinnom dome vo vlastníctve jeho otca (starého otca maloletej) spoločne s jeho bratom a sestrou. Mesačné príjmy otca z jeho pracovného pomeru (skladník) predstavujú mesačne sumu 300,00 - 400,00 eur. Otec tiež poberá prídavok na maloletú N. vo výške 25,50 eur mesačne. Vo vyjadrení k návrhu matky otec uviedol aj mesačné náklady za domácnosť (rozrátané na neho a maloletú) v sume 22,50 eur a na stravu prispieva sumou 100,00 eur. Zároveň poukázal aj na výdavky spojené s maloletou - rôzne výdavky na ošatenie a obuv, ako aj výdavky súvisiace s materskou školou, ktorú maloletá navštevuje (stravné v škôlke 25,00 eur mesačne, cestovné do škôlky (25,50 eur mesačne). Maloletá N. totiž v septembri 2021 nastúpila do materskej školy, s čím otcovi vznikli zvýšené výdavky.

4. S poukazom na ust. § 24, § 36, § 62, § 75 a § 78 zákona č. 36/2005 o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“) konajúci súd skúmal, či od času posledného predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom došlo k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zmenu posledného právoplatného rozhodnutia súdu o rozsahu vyživovacej povinnosti matky k maloletemu dieťaťu, pričom dospel k záveru, že k zmene došlo na strane všetkých zainteresovaných účastníkov konania. Maloletá N. začala navštevovať predškolské zariadenie, s čím jej vznikli zvýšené výdavky minimálne z titulu stravy, oblečenia, obuvi a dochádzky do materskej školy. Zmena pomerov nastala aj u matky, ktorej sa narodilo ďalšie dieťa - syn C., čím jej pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť. Od času rozhodnutia o zamietnutí návrhu matky na zníženie výživného na maloletú N. (rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 12P/30/2020-51 zo dňa 25.02.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.03.2021) nedošlo u rodičov k žiadnej podstatnej zmene, otec má rovnaké pracovné zaradenie u rovnakého zamestnávateľa s totožným platom, matka maloletej poberá rodičovský príspevok na maloletú dcéru E. a prídavky na dve maloleté deti (predtým len na jedno).

5. Ďalej súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol, že ďalšia vyživovacia povinnosť je vo všeobecnosti dôvodom, ktorý súdna prax uznáva ako dôvod pre zníženie výživného. Po komplexnom posúdení prejednávaneho prípadu však okresný súd dospel k záveru, že v danom prípade nie sú dôvody pre zníženie vyživovacej povinnosti matky voči maloletej N.. Pokiaľ matka v podanom návrhu odôvodňovala potrebu zníženia výživného na maloletú N. tým, že sa sama stará o dve maloleté deti, sama hradí všetky výdavky a jej partner (otec maloletej E. a maloletého C.) jej ničím neprispieva. V rámci dokazovania vykonaného na pojednávaní však matka tieto svoje tvrdenia poprela a uviedla, že otec maloletej E. a C. sa o nich riadne stará a uhrádza všetky náklady na bývanie a nakupuje všetko, čo maloleté deti potrebujú (cca v sume 300,00 až 400,00 eur mesačne). Matke potom zostáva rodičovský príspevok a prídavky na dve deti, z ktorých prostriedkov uhrádza zvyšné výdavky. Hoci sa situácia matky zmenila, prvoinštančný súd konštatoval, že jej majetkové pomery a rodičovský príspevok jej umožňujú, pri zohľadnení pokrytia výdavkov jej partnerom, ktorý vyvíja zvýšené úsilie, aby zabezpečil svoje maloleté deti (pravdepodobne aj z dôvodu, že si je vedomý vyživovacej povinnosti matky k maloletej N.), aby hradila výživné na maloletú N. v nezmenenom rozsahu. Navyiac súd vychádzal aj z opisu skutku v rámci obžaloby podanej voči matke maloletej N., keď prokurátor uviedol, že matka mala príjem na úhradu výživného, resp. nič neurobila preto, aby si zvýšila svoj príjem, hoci vedela, že má vyživovaciu povinnosť. Rovnako prihliadal súd aj na osobnú starostlivosť matky o jej maloletého syna C., ktorý mal v čase rozhodovania okresného súdu 10 mesiacov. Súhrnom všetkých zistených skutočností tak okresný súd,

pri potrebe primárnej ochrany záujmov maloletej N., návrh matky na zníženie výživného zamietol.

6. O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 52 CMP, nakoľko nezistil dôvody pre aplikáciu iného zákonného ustanovenia.

7. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka maloletého dieťaťa, ktorá sa domáhala jeho zmeny tak, aby odvolací súd jej na zníženie výživného na maloletú N. E. v celom rozsahu vyhovel.

8. Odvolateľka uviedla, že súd prvej inštancie sa pri svojom rozhodovaní náležite nezaoberal jej situáciou. Od času poslednej úpravy výživného sa totiž matke narodilo ďalšie dieťa - syn C., ku ktorému má ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Keďže matka sa aktuálne osobne stará o dve maloleté deti, jej príjmy sú tvorené len rodičovským príspevkom a prídavkami na deti. Jedná sa pritom o preukázateľne nízke príjmy, ktorá skutočnosť je sama o sebe dôvodom na zníženie výživného. Matka prejavuje záujem o maloletú N.. Snaží sa dcéru kupovať veci podľa svojich možností a schopností. Zároveň sa matka vyjadrila aj k príjmom a celkovej finančnej situácii otca maloletej N.. Za nepravdivé označila matka tvrdenie otca o jeho príjme okolo 300,00 eur. V čase, keď rodičia maloletej žili spolu, otec pracoval ako strojník s bagrom s príjmom okolo 800,00 - 900,00 eur a privyrábal si aj odhrabávaním snehu. Polovicu výdavkov uvádzaných otcom maloletej platí jeho sestra. Matka maloletej momentálne nie je schopná vykonávať zárobkovú činnosť a nie je v jej možnostiach plniť na maloletú N. výživné vo výške 100,00 eur mesačne. S prihliadnutím na všetky okolnosti súdnej veci sa matke javí primerané platiť na maloletú N. výživné vo výške 30,00 eur mesačne.

9. Otec maloletej N. vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že matka neprejavuje záujem o stretávanie sa s dcérou. Na jej výživu prispieva nepravidelne a v rôznych sumách. Nezaplatenie doplatku na zameškanom výživnom je dôvod, pre ktorý je voči matke aktuálne vedené trestné konanie pre prečin zanedbania povinnej výživy. Keďže má otec maloletú N. zverenú do osobnej starostlivosti, je nútený pracovať len na polovičný úväzok. Za nepravdivé otec označil tvrdenia matky o jeho privyrábaní ako aj o tom, že jeho sestra platí polovicu výdavkov spojených s domácnosťou, kde teraz spolu s maloletou otec žije.

10. Matka maloletej v rámci odvolacej repliky zotrvala na svojich predchádzajúcich tvrdeniach.

11. Kolízny opatrovník zostal v odvolacom konaní nečinný.

12. Ďalšie podania účastníkov v rámci odvolacieho konania neboli produkované.

13. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 65 CMP a toto rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 388 CSP zmenil spôsobom vyjadreným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

14. Odvolací súd preskúmal námietky matky uvedené v jej opravnom prostriedku a po ich preskúmaní dospel k záveru, že tieto sú čiastočne dôvodné.

15. Zákon o rodine umožňuje, ak sa menia pomery na strane rodičov, prípadne na strane detí samotných, aby výživné bolo novým spôsobom upravené (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine). Samozrejme nejde o akúkoľvek zmenu, ale o takú zmenu, ktorá má význam pre záver, že výživné určené v predchádzajúcom rozhodnutí už nezodpovedá zmenenej situácii, a to jednak na strane osoby výživou povinnej, tak i osoby k výžive oprávnenej. Takouto zmenou pomerov nie je teda akákoľvek zmena z hľadísk rozhodujúcich pre určenie výživného, ale musí ísť o zmenu pomerov závažnejšieho rázu v tých okolnostiach, ktoré tvorili podklad pre vydanie predchádzajúceho rozhodnutia, teda o zmenu, ktorá sa výraznejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov.

16. Hmotno-právnu podmienkou toho, aby súd mohol o výške výživného na dieťa opakovane rozhodnúť (či už schválením novej dohody, alebo autoritatívnym rozhodnutím) je zmena pomerov. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výšky výživného. Avšak len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov v porovnaní s pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Pokiaľ by súd nemal preukázanú zmenu pomerov a rozhodol by o zmene

výšky vyživovacej povinnosti, išlo by vlastne o neprípustné preskúmvanie a reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia.

Pri rozhodovaní o zmene výšky výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určovanie výživného tak v čase skoršieho, ako aj nového rozhodnutia, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Len v prípade, ak má súd preukázané, že sa pomery účastníkov zmenili, môže rozhodnúť o zmene výšky vyživovacej povinnosti. Relevantnosť zmeny sa zisťuje porovnaním tvrdených a preukázaných nových pomerov s pôvodnými pomermi významnými z hľadiska určovania vyživovacej povinnosti tak, ako boli zistené v príslušnom spisovom materiáli vzťahujúcom sa k predchádzajúcemu rozhodnutiu.

17. Prispievať na výživu svojich detí je zákonnou povinnosťou obidvoch rodičov až do času, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť, a ak aj si túto povinnosť rodičia neplnia, môže súd aj bez návrhu určiť rozsah ich vyživovacej povinnosti. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Na dosiahnutej životnej úrovni svojich rodičov má právo podieľať sa ich dieťa aj keď výška výživného výslovne v zákone stanovená nie je, vyplýva zo všeobecné uznávaného hľadiska o tom, že výživným má byť dieťaťu zabezpečená taká životná úroveň, ktorá zodpovedá životnej úrovni rodičov, a ktorú by rodičia dieťaťu zabezpečovali, keby žili v spoločnej domácnosti. Tomu zodpovedajú i kritériá pre určenie výšky výživného, ktorými sú jednak schopnosti, možnosti, majetkové pomery povinného rodiča, ako i odôvodnené potreby dieťaťa. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

18. Súdna prax výkladom ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine považuje za zmenu pomerov na strane oprávneného dieťaťa, výraznú zmenu vo výške jeho nákladov na základné životné potreby (bývanie, strava, ošatenie), ale aj zmenu vo výške nákladov na uspokojovanie sociálnych potrieb dieťaťa, ako aj vzdelávanie, kultúrne a športové aktivity závislé od veku dieťaťa, ale aj náklady na zdravotný stav dieťaťa. Uvedené náklady na uspokojovanie potrieb dieťaťa má pokrývať výživné od rodičov, keďže dieťa si ich samo nemôže zabezpečiť, nie je totiž schopné samo sa živiť. Za výraznú (podstatnú) zmenu na strane povinného rodiča je potrebné považovať zmenu v jeho majetkových pomeroch či vznik inej vyživovacej povinnosti voči ďalšiemu dieťaťu.

19. Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplynulo, že o vyživovacej povinnosti matky voči maloletej N. bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 14P/49/2019-38 zo dňa 27.04.2020 právoplatným dňa 12.05.2020, ktorým bola matke uložená povinnosť prispievať na výživu maloletej vo výške 100,00 eur mesačne. Rozsudkom Okresného súdu Čadca č. k. 12P/30/2020-51 zo dňa 25.02.2021, právoplatným dňa 25.3.2021, súd návrh matky na zníženie výživného na maloletú N. zamietol. Súd prvej inštancie na podklade zisteného skutočného stavu správne ustálil, že od času posledného rozhodovania o výživnom na maloletú N. sa zmenili pomery tak na strane maloletej ako aj matky. Maloletá totiž od septembra 2021 navštevuje materskú školu, s čím sú objektívne spojené zvýšené výdavky týkajúce sa jej ošatenia, či platenie stravného a cestovného. Na strane matky maloletej došlo tiež k zmene pomerov keďže sa jej narodilo ďalšie dieťa o ktoré sa stará, t. j. pribudla jej ďalšia vyživovacia povinnosť.

20. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou matky maloletej, že súd prvej inštancie pri zisťovaní jej situácie nebral do úvahy, že sa jej narodilo ďalšie dieťa, voči ktorému má ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Súd prvej inštancie sa totiž touto skutočnosťou zaoberal, no s prihliadnutím na ďalšie okolnosti prejednávanej veci dospel k záveru, že matkou navrhované zníženie výživného nie je dôvodné. Na rozdiel od prvoinštančného súdu je však odvolací súd názoru, že v konaní bol dostatočne zistený skutočný stav veci, ktorý zakladá priestor pre modifikáciu súdom určenej vyživovacej povinnosti matky voči maloletej N., a to čiastočným vyhovením návrhu matky.

21. Hoci partner C. C., s ktorým má matka ďalšie dve maloleté deti (E. a C.), nežije s matkou v spoločnej domácnosti, pravidelne uhrádza nájomné za byt, v ktorom matka s dvomi maloletými deťmi býva, ako aj ďalšie životné potreby obidvoch maloletých detí, vo vzťahu ku ktorým matka aktuálne vykonáva celodennú osobnú starostlivosť, a teda najmä takýmto spôsobom sa podieľa na ich výžive. Zároveň z tvrdení matky produkovaných v rámci prvoinštančného konania, ako aj z jej opravného prostriedku je zrejmé, že aj ona sama finančne platí náklady na výživu obidvoch detí - napr. plienky, sušené mlieko, lieky, obuv a iné bežné potreby. Podľa názoru odvolacieho súdu je aj napriek značným rozporom v

tvrdeniach matky v súvislosti s plnením vyživovacej povinnosti otca maloletých E. a C. C. zrejme, že tento na maloleté deti plní a „kúpi všetko, čo potrebujú“, avšak matkou uvádzané základné potreby každodenného života súvisiace s dvomi maloletými deťmi v presne nezistenej miere znáša (logicky) aj samotná matka. Matke teda od času poslednej úpravy výživného na maloletú N. narodením ďalšieho dieťaťa - maloletého C. C. vznikla vyživovacia povinnosť k ďalšiemu dieťaťu nielen po stránke osobnej starostlivosti o maloletého, ale aj po finančnej stránke v súvislosti s výdavkami na jeho bežné potreby. Zmena nastala aj na strane maloletej N., nástupom ktorej do materskej školy sú spojené objektívne výdavky popísané súdom vyššie. Majetkové pomery otca maloletej N. zostali od času poslednej úpravy vyživovacej povinnosti matky nezmenené, a to aj z tohto dôvodu, že otec stále pracuje na polovičný pracovný úväzok, čo odôvodňuje starostlivosťou o maloletú dcéru. Je teda zrejme, že otec využíva svoj pracovný potenciál len na polovicu a nesnaží sa zvýšiť si svoj príjem. Pritom je bežné, že rodič, ktorý má zverených i viacero detí do osobnej starostlivosti pracuje na plný úväzok a niekedy si svoj príjem zvyšuje aj brigádnickou formou. V danom prípade má otec pri starostlivosti o dcéru pomoc aj od svojich príbuzných, s ktorými žije v spoločnej domácnosti, no napriek tomu chce zvýšené náklady na výživu maloletej N. prenášať výlučne na matku, ktorá je na materskej dovolenke a osobne sa stará o ďalšie dve deti, čo je neakceptovateľné. Nemožno opomínať fakt, že aj on sám má vyživovaciu povinnosť voči dcére N.. V danej súvislosti odvolací súd poukazuje na argumentáciu Ústavného súdu ČR I. ÚS 1335/14 zo dňa 26.05.2014, ktorá je vzhľadom na podobnosť právnej úpravy plne aplikovateľná i na prejednávanej vec: „Akonáhle sa človek stane rodičom, nadobúda určité práva s tým spojené, ale tiež mu začne vznikať určité obmedzenie dané existenciou dieťaťa a jeho záujmami. Ak sa rozhodne preto rodič využívať práva na slobodu pohybu a voľbu povolania, musí mať pritom súčasne na zreteli záujmy svojho dieťaťa, v prejednávanej veci tak záujem na zabezpečení všetkých potrieb svojej dcéry napomáhajúcej všestrannému rozvoju jej osobnosti. V prípade kolízie záujmu dieťaťa a rodiča preváži záujem dieťaťa, ktorý je prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí (pozri napr. čl. 1 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa.)“ To, že otec pracuje na polovičný úväzok, nemôže byť vykladané na ťarchu matky. Pokiaľ by svoj potenciál využíval plnohodnotne, bol by schopný uhrádzať aj vyššie náklady na výživu dieťaťa, na ktorých sa má spoločne s matkou podieľať. Na uvedenom závere nič nemení ani fakt, že matka je trestne stíhaná za zanedbanie povinnej výživy voči maloletej N.. Na rozdiel od otca matka aktuálne nemá možnosť zamestnať sa, keďže je na rodičovskej dovolenke a zabezpečuje celodennú starostlivosť o ďalšie jej dve maloleté deti. Zohľadnením všetkých uvedených skutočností dospel odvolací súd k záveru o potrebe modifikácie vyživovacej povinnosti matky voči maloletej N., keď vznik jej ďalšej vyživovacej povinnosti považoval za okolnosť, ktorá porovnaním zásadných zmien účastníkov konania prevyšuje aj okolnosti súvisiace so zvýšenými finančnými nárokmi na výživu maloletej N. jej nástupom do materskej školy. Z uvedeného dôvodu pristúpil k zmene odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia.

22. Matka vo svojom návrhu žiadala znížiť výživné na maloletú N. na sumu 30,00 eur mesačne, t. j. na sumu hraničiacu s minimálnym rozsahom výživného, ktoré je každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinný plniť (§ 62 ods. 3 zákona o rodine v spojení s § 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime), a na tomto návrhu zotrvala aj v rámci odvolacieho konania. S uvedeným rozsahom sa však odvolací súd nestotožnil. Hoci sa vznikom ďalšej vyživovacej povinnosti matky jej pomery podstatne zmenili, nejedná sa o takú zmenu najmä v porovnaní s predchádzajúcim stavom, (zistenom pri predchádzajúcom určení výživného na maloletú), pre ktorú by bolo dôvodné pristupovať k určeniu takéhoto, de facto zákonom určeného minimálneho výživného. Ako primerané sa odvolaciemu súdu javilo znížiť doposiaľ určené výživné na maloletú N. vo výške 100,00 eur mesačne o sumu 30,00 eur na konečnú výšku 70,00 eur mesačne, ktorá v plnom rozsahu zodpovedá zmeneným pomerom tak maloletého dieťaťa ako osoby oprávnenej výživou, ako aj matky ako osoby povinnej výživou.

23. Vo výrokovvej časti rozsudku odvolacieho súdu je uvedený záver vyjadrený tým spôsobom, že súd zmenil napadnutý výrok súdu prvej inštancie a matke uložil povinnosť prispievať na výživu maloletej N. od 14.09.2021 zníženým výživným vo výške 70,00 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca (výrok I.) a vo zvyšnej časti presahujúcej takto znížené výživné návrh matky zamietol (výrok II.). Týmto rozhodnutím zároveň odvolací súd vyslovil zmenu rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 14C/49/2019-38 zo dňa 27.04.2020 vo výroku II. o určení výživného matky na maloletú N. E. (výrok III.).

24. O nároku na náhradu a o výške trov konania (prvoinštančného i odvolacieho) rozhodol krajský súd podľa § 58 CMP s použitím § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 2 CSP, tak, že vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu, keďže v danom prípade nevzhladol žiadne okolnosti prejednávaneho prípadu, pre ktoré by bolo namieste aplikovať ust. § 55 CMP pre priznanie ich náhrady matke.

25. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu (§ 77 CMP).